Категорія справи № **755/6749/15-ц: Цивільні справи; Розгляд клопотань про визнання та виконання рішень іноземних судів в Україні; Клопотання про визнання та звернення до виконання рішення іноземного суду, що підлягає примусовому виконанню.**
Надіслано судом: **09.12.2016.** Зареєстровано: **10.12.2016.** Оприлюднено: **13.12.2016.**

Справа № 755/6749/15-ц

**УХВАЛА**

**ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

**"07" грудня 2016 р.** Дніпровський районний суд м. Києва у складі:

головуючого судді Арапіної Н.Є.

з секретарем Рудь Н.В.

за участю

представника заявника Щербак Н.А.

представника заінтересованої особи Скрицького О.М.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду м. Києві клопотання Закритого акціонерного товариства «Петер-Сервіс» за участю Приватного акціонерного товариства «Телесистеми України» про надання дозволу на примусове виконання арбітражного рішення та видачу виконавчого листа, -

в с т а н о в и в:

заявник звернувся до суду з клопотанням за участю Приватного акціонерного товариства «Телесистеми України» про надання дозволу на примусове виконання арбітражного рішення та видачу виконавчого листа. Свої вимоги мотивував тим, що 22 грудня 2013 року Німецькою інституцією з арбітражних справ було ухвалено заключне арбітражне рішення в арбітражному процесі DIS-SV-CB-1119/11 між Закритим акціонерним товариством «Петер Сервіс» та Приватним акціонерним товариством «Телесистеми України», яким боржнику присуджено сплатити Закритого акціонерного товариства «Петер-Сервіс» 116 358,68 дол. США та 18 171,65 Євро.

20 липня 2016 року ухвалою Апеляційного суду м. Києва скасовано ухвалу Дніпровського районного суду м. Києва від 14 квітня 2016 року та передано питання на новий розгляд до суду першої інстанції. В ухвалі зазначено, що суду першої інстанції необхідно встановити, чи відповідає арбітражний процес по ухваленню рішення угоді сторін.

Представник заявника в судовому засіданні підтримав клопотання. Дав пояснення, аналогічні викладеним. Додатково пояснила, що умовами договору № 409/06 від 24 листопада 2006 року, а саме п.17.5 сторони погодили процедуру розгляду спору шляхом передачі на розгляд арбітражу відповідно

до Регламенту Німецької інституції з арбітражних справ. Спірне рішення винесено Німецькою Інституцією з арбітражних справ, в розділах 2,3 якого відображено хід процесу.

Представник заінтересованої особи Приватного акціонерного товариства «Телесистеми України» Скрицький О.М. заявлені вимоги не визнав. Пояснив, що в договорі відсутня назва арбітражного суду, тому зазначене рішення незаконне. Також в клопотанні про надання дозволу на примусове виконання арбітражного рішення та в остаточному рішенні не співпадає код платника податків. Крім того, заявник є російською компанією і платником податків до бюджету Російської Федерації, кошти якого використовуються для агресії в Україні. Також дії Російської Федерації по відношенню до України посягають на її залежність, цілісність, самостійність й недоторканність, а також посягають на основні конституційні права, свободи громадян (життя, здоров'я тощо). Тому виконання рішення, ухваленого на користь російської компанії, суперечитиме як публічному порядку України так і загрожуватиме її інтересам, оскільки опосередкує надходження до державного бюджету Російської Федерації додаткових коштів від ЗАТ «Петер-Сервіс» у вигляді податків, тобто фактично матиме місце додаткове фінансування агресії цієї держави проти України.

Суд, вивчивши клопотання та надані матеріали встановив такі обставини.

22 грудня 2013 року Німецькою інституцією з арбітражних справ було ухвалено заключне арбітражне рішення в арбітражному процесі DIS-SV-CB-1119/11 між Закритим акціонерним товариством «Петер Сервіс» та Приватним акціонерним товариством «Телесистеми України», яким (п. 98) Приватному акціонерному товариству «Телесистеми України» присуджено сплатити Закритому акціонерному товариству «Петер Сервіс» 116 358,68 дол. США та 18 171,65 Євро (а.с. 61-87, том 2).

Відповідно до ст. 390 ЦПК України рішення іноземного суду (суду іноземної держави; інших компетентних органів іноземних держав, до компетенції яких належить розгляд цивільних чи господарських справ; іноземних чи міжнародних арбітражі) визнаються та виконуються в Україні, якщо їх визнання та виконання передбачено міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, або за принципами взаємності.

Відповідно до ст. 7 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж» арбітражна угода - це угода сторін про передачу до арбітражу всіх спорів або певних спорів, які виникли або можуть виникнути між ними у зв'язку з будь-якими конкретними правовідносинами,незалежно від того, чи мають вони договірний характер, чи ні. Арбітражна угода може бути укладена у вигляді арбітражного застереження в контракті або у вигляді окремої угоди.

24 листопада 2006 року між Закритим акціонерним товариством «Петер-Сервіс» та Приватним акціонерним товариство «Телесистеми України» укладено договір № 409/06, відповідно до умов якого, Закрите акціонерне товариство «Петер-Сервіс» зобов'язалося надати замовнику невиключне, не підлягаюче передачі право використання Програмного забезпечення, для підтримки роботи в мережі мобільного зв'язку замовника на території України (а.с.117-129, том 2).

Пунктом 17.5 цього Договору передбачено, що у разі суперечок, розбіжностей думок або у випадку пред'явлення вимог з або у зв'язку з тлумаченням або виконанням цього договору, їх слід вирішувати шляхом переговорів та консультацій між договірними сторонами. Якщо врегулювання суперечок не можливе шляхом переговорів, то кожна із договірних сторін має право вирішувати справу у рамках судового процесу згідно із «Положенням про арбітражний суд» Німецької інституції з арбітражних справ, м. Берлін. Арбітражний суд складається із трьох суддів. Місце проведення арбітражного суду - м. Дюссельдорф (Німеччина)».

Відповідно до DIS-Положення про арбітражному суді 98, Арбітражний Регламент 98 (дійсний з 1 липня 1998), Німецька інституція по арбітражному справі (DIS) (Deutsche Institution fur Schiedsgerichtsbarkeit e.V. DIS) рекомендує всім сторонам, бажаючим послатися її Арбітражний Регламент використовувати наступнt арбітражне застереження: «Всі серечки, що виникають у зв'язку з цим договором або у зв'язку з його дійсністю, пілягають остаточному врегулюванню відповідно до Арбітражного Регламенту Німецької інституції по арбітражній справі (DIS), з виключенням підсудності загальним судам.».

Згідно ст. 391 ЦПК України рішення іноземного суду може бути пред'явлено до примусового виконання в Україні протягом трьох років з дня набрання ним законної сили, за винятком рішення про стягнення періодичних платежів, яке може бути пред'явлено до примусового виконання протягом усього строку проведення стягнення з погашенням заборгованості за останні три роки.

Згідно §38 Арбітражного регламенту 98 Арбітражне рішення є остаточним і має для сторін дію судового рішення, що вступило в законну силу

Згідно ст.35 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж» арбітражне рішення, незалежно від того, в якій країні воно було винесено, визнається обов'язковим і при поданні до компетентного суду письмового клопотання виконується з урахуванням положень цієї статті та статті 36 Закону.

Згідно роз'яснень, викладених в п.3 постанови № 12 від 24 грудня 1999 року Пленуму Верховного Суду України "Про практику розгляду судами клопотань про визнання й виконання рішень іноземних судів та арбітражів і про скасування рішень, постановлених у порядку міжнародного комерційного арбітражу на території України" суди повинні з'ясовувати наявність міжнародних договорів про взаємне надання правової допомоги між Україною і державою, про визнання й виконання рішення суду чи арбітражу якої надійшло клопотання. У даний час є чинними, зокрема, такі міжнародні договори з цього питання, які уклала Україна або до яких вона приєдналась: в) Конвенція про визнання й виконання іноземних арбітражних рішень, укладена у м.Нью-Йорку в 1958 р. (далі - Нью-йоркська Конвенція).

Відповідно до ст.2 цієї Конвенції термін "арбітражне рішення" включає як рішення, постановлені арбітрами, призначеними в кожній окремій справі, так і рішення, постановлені постійними арбітражними органами, до яких звернулися сторони. Сторонами у таких справах можуть бути і фізичні, і юридичні особи. Учасницями цієї Конвенції є значна частина держав світу, в тому числі Україна. Указом Президії Верховної Ради УРСР від 22 серпня 1960 року про ратифікацію Конвенції визначено, що Україна застосовуватиме її положення щодо арбітражних рішень, постановлених на території держав, які не є учасницями Конвенції, лише на умовах взаємності.

Нью-Йоркською Конвенцією про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень від 10 липня 1958 року (далі - Нью-Йоркська конвенція), основоположним принципом визначено, що держава, що її підписала, зобов'язана визнавати іноземні арбітражні рішення обов'язковими та виконувати їх. Презюмуючи обов'язковість арбітражного рівняння, Конвенція передбачає вичерпний, що не підлягає розширеному тлумаченню, перелік підстав, за яких компетентний суд може відмовити у визнанні та виконанні арбітражного рішення.

Підстави до відмови у визнанні й виконанні іноземного арбітражного рішення згідно Нью-Йоркської конвенції( мовою оригіналу) :

*В признании и приведении в исполнение арбитражного решения может быть отказано по просьбе той стороны, против которой оно направлено, только если эта сторона представит компетентной власти по месту, где испрашивается признание и приведение в исполнение. доказательства того, что:*

*а) стороны в соглашении. указанном в статье 2 были по применимому к ним закону в какой-либо мере недееспособны или это соглашение недействительно по закону, которому стороны это соглашение подчинили, а при отсутствии такого указания - по закону страны, где решение было вынесено, или*

*b) сторона, против которой вынесено решение, не была должным образом уведомлена о назначений арбитра или об арбитражном разбирательстве или по другим причинам не могла представить свои объяснения,или*

*с)указанное решение вынесено по спору, не предусмотренному или не подпадающему под условия арбитражного соглашения или арбитражной оговорки в договоре, или содержит постановления по вопросам, выходящим за пределы арбитражного соглашения или арбитражной оговорки в договоре, с тем, однако, что если постановления по вопросам, охватываемым арбитражным соглашением или*

*оговоркой, могут быть отделены от тех, которые не охватываются таким соглашением или оговоркой, то та часть арбитражного решения, которая содержит постановления по вопросам, охватываемым арбитражным соглашением или арбитражной оговоркой в договоре, может быть признана и приведена в исполнение, или*

*d)состав арбитражного органа или арбитражный процессе не соответствовали соглашению сторон или, при отсутствии такового, не соответствовали закону той страны, где имел место арбитраж, или*

*e)решение еще не стало окончательным для сторон или было отменено или приостановлено исполнением компетентной властью страны, где оно было внесено, или страны, закон которой применяется.*

*У визнанні й виконанні рішення може бути відмовлено також у випадках, коли компетентні органи влади держави, в якій буде проведено визнання або виконання, вимагають знайти що: об'єкт спору не може бути предметом арбітражного розгляду за* законом *цієї держави; визнання або виконання буде суперечити публічному порядку цієї держави.*

*Чинні міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства і застосовуються у порядку, передбаченому для норм національного законодавства. Якщо міжнародним договором України, який набрав чинності в установленому порядку, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені у відповідному акті законодавства України, то застосовуються правила міжнародного договору (*ст. 19 Закону України «Про міжнародні договори в Україні»*).*

Частиною 1 ст. 36 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж» встановлено, що у визнанні або у виконанні арбітражного рішення, незалежно від того, в якій державі воно було винесено, може бути відмовлено лише:

1) на прохання сторони, проти якої воно спрямоване, якщо ця сторона подасть компетентному суду, у якого просить визнання або виконання, доказ того, що:

- одна із сторін в арбітражній угоді, зазначеній у статті 7, була якоюсь мірою недієздатною; або ця угода є недійсною за законом, якому сторони цю угоду підпорядкували, а в разі відсутності такої вказівки, - за законом держави, де рішення було винесено; або

- сторону, проти якої винесено рішення, не було належним чином сповіщено про призначення арбітра чи про арбітражний розгляд або з інших поважних причин вона не могла подати свої пояснення; або

- рішення винесено щодо спору, не передбаченого арбітражною угодою, або такого, що не підпадає під її умови, або містить постанови з питань, що виходять за межі арбітражної угоди; проте, якщо постанови з питань, охоплених арбітражною угодою, можуть бути відокремлені від тих, які не охоплюються такою угодою, то та частина арбітражного рішення, яка містить постанови з питань, що охоплені арбітражною угодою, може бути визнана і виконана; або

- склад третейського суду або арбітражна процедура не відповідали угоді між сторонами або, за відсутності такої, не відповідали закону тієї держави, де мав місце арбітраж; або

- рішення ще не стало обов'язковим для сторін, або було скасовано, або його виконання зупинено судом держави, в якій або згідно із законом якої воно було прийнято; або

2) якщо суд визнає, що: - об'єкт спору не може бути предметом арбітражного розгляду за законодавством України; або - визнання та виконання цього арбітражного рішення суперечить публічному порядку України.

Судом витребовано Арбітражний Регламент 98 та перевірено дотримання алгорітму арбітражного процесу( а.с.1-46, том 3).

Згідно § 2,3 Арбітражного Регламенту сторони вибирають і призначають арбітрів на свій розсуд. Якщо сторони не домовилися про інше, голова арбітражного суду або одноосібний арбітр має бути юристом. Німецька інституція у арбітражній справі за запитом дає рекомендації для вибору арбітрів. Арбітражний суд складається з трьох арбітрів, якщо сторони не домовилися про інше.

Згідно §12 Арбітражного Регламенту одночасно з доставкою позову секретаріат ДІС вимагає від відповідача, щоб він також призначив арбітра. Якщо призначення арбітра відповідачем не поступить в секретаріат ДІС протягом 30 днів після отримання позову відповідачем, позивач може просити про призначення арбітра Комітетом ДІС з призначення Арбітрів. Після отримання відповідного прохання відповідача секретаріат ДІС може продовжити 30-денний термін. Призначення арбітра є своєчасним і після закінчення зазначеного терміну, якщо воно поступить в секретаріат ДІС раніше, ніж прохання позивача про призначення арбітра Комітетом ДІС з призначення Арбітрів. Сторона зв'язана виробленим нею призначенням арбітра, як тільки секретаріат ДІС отримає повідомлення про це призначення. Ці два арбітри призначають голову арбітражного суду і без зволікання повідомляють про це призначення секретаріату ДІС. При призначенні голови арбітражного суду арбітри повинні брати до уваги співпадаючі побажання сторін. У випадку, якщо повідомлення про призначення голови арбітражного суду не надійде в секретаріат ДІС протягом 30 днів після того, як секретаріат ДІС витребує таке повідомлення, будь-яка із сторін може просити про призначення голови арбітражного суду Комітетом ДІС з призначення Арбітрів. Призначення є своєчасним і після закінчення зазначеного терміну, якщо воно надійде в секретаріат ДІС раніше, ніж прохання однієї із сторін про призначення голови арбітражного суду Комітетом ДІС з призначення Арбітрів.

Згідно §17 Арбітражного Регламенту, як тільки секретаріат ДІС матиме в своєму розпорядженні заяву призначеного арбітра про прийняття ним мандата арбітра, з якого не витікають обставини, які можуть викликати сумніви відносно його безсторонності або незалежності або виконання обумовлених сторонами умов, або якщо жодна із сторін не заявить заперечень проти затвердження відповідного арбітра протягом терміну, передбаченого в пункті 2 § 16, Генеральний Секретар ДІС затверджує призначеного арбітра. У інших випадках рішення про затвердження призначеного арбітра приймається Комітетом ДІС з призначення Арбітрів. Після затвердження всіх арбітрів арбітражний суд є сформованим. Секретаріат ДІС інформує сторони про сформування арбітражного суду.

Відповідно до § 18 вище зазначеного регламенту відвід арбітрові може бути заявлений лише в тому випадку, якщо існують обставини, що викликають обґрунтовані сумніви відносно його безсторонності або незалежності, або якщо він не володіє кваліфікацією, обумовленою угодою сторін.

Згідно п.п. 3,4,5,6 заключного арбітражного рішення в арбітражному процесі DIS-SV-CB-1119/11 між Закритим акціонерним товариством «Петер Сервіс» та Приватним акціонерним товариством «Телесистеми України» листом від 11 січня 2012 року позивач Закрите акціонерне товариство «Петер Сервіс» назвав суддю пана адвоката Др.Марселя Барта, магістра юридичних наук, після надання сторонам можливості висловити свою позицію відповідно до 15,16 DIS генеральний секретаріат Німецької інституції з арбітражних справ призначив листом від 07 травня 2012 року названого позивачем суддю арбітражного суду пана адвоката Др.Марселя Барта, після чого 12 січня 2012 року відповідачу направлено позовну заяву з вимогою визначити суддю протягом 30 днів з моменту доставки позовної заяви. 30 січня 2012 року відповідач подав заяву про продовження терміну визначення суді. Листом від 02 березня 2012 року канцелярія Німецької конституції з арбітражних справ повідомила сторони, що позивач не визначився з суддею на протязі відведеного терміну. Листом від 27 квітня 2012 року канцелярія Німецької конституції з арбітражних справ повідомила сторони про те, що комітет з призначення Німецької інституції з арбітражних справ призначив пана Дмітрія Маренкова суддею для відповідача. Листом від 07 травня 2012 року генеральний секретар Німецької конституції з арбітражних справ змінив призначеного відповідачеві суддю на пана асесора юриспруденції Дмітрія Маренкова. Листом від 21 травня 2012 року генеральний секретар Німецької конституції з арбітражних справ призначив визначеного спільно обома суддями Голову арбітражного суду пана адвоката Петера Крафта.

Посилання представника заінтересованої особи Приватного акціонерного товариства «Телесистеми України» Скрицького О.М. щодо відсутності домовленості сторін про розгляд справи Німецькою інституцією з арбітражних справ спростовується змістом п.17,5 укладеного 24 листопада 2006 року

між Закритим акціонерним товариством «Петер-Сервіс» та Приватним акціонерним товариство «Телесистеми України» договору № 409/06, яким передбачено, якщо врегулювання суперечок не можливе шляхом переговорів, то кожна із договірних сторін має право вирішувати справу у рамках судового процесу згідно із «Положенням про арбітражний суд» Німецької інституції з арбітражних справ, м. Берлін. Арбітражний суд складається із трьох суддів. Місце проведення арбітражного суду - м. Дюссельдорф (Німеччина)».

Також представник заінтересованої особи Приватного акціонерного товариства «Телесистеми України» Скрицький О.М. заперечував проти заявлених вимог, виходячи з того, що заявник є російською компанією і платником податків до бюджету Російської Федерації, кошти якого використовуються для агресії в Україні. Також дії Російської Федерації по відношенню до України посягають на її залежність, цілісність, самостійність й недоторканність, а також посягають на основні конституційні права, свободи громадян (життя, здоров'я тощо). Тому виконання рішення, ухваленого на користь російської компанії, суперечитиме як публічному порядку України так і загрожуватиме її інтересам, оскільки опосередкує надходження до державного бюджету Російської Федерації додаткових коштів від ЗАТ «Петер-Сервіс» у вигляді податків, тобто фактично матиме місце додаткове фінансування агресії цієї держави проти України.

На підтвердження своїх заперечень представником заінтересованої особи Приватного акціонерного товариства «Телесистеми України» Скрицьким О.М. надано суду Резолюції Парламентської Асамблеї Ради Європи № 2132 від 12 жовтня 2016 року та № 2133 від 12 жовтня 2016 року, зі змісту яких вбачається, що агресія Російської Федерації в Україні, незаконна анексія Криму та підтримка сепаратистів на сході України призвели до порушення суверенітету та територіальної цілісності України. Крім того зазначено, що анексія Криму та військове втручання російських військ на сході України порушують міжнародне право і принципи підтримані Радою Європи. Також у резолюціях, зазначено, що Російська Федерація і анексія Криму і створення незаконних «ЛНР» та «ДНР» отримують від Російської Федерації підтримку як в матеріально-технічному, фінансовому і адміністративному аспекті.

Частиною 1 ст.396 ЦПК України визначено, що клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду не задовольняється у випадках, передбачених міжнародними договорами, згода на обов»язковість яких надана Верховною радою України.

Пунктом 7 частини 2 ст. 396 ЦПК передбачено, що, якщо міжнародними договорами,згода на обов»язковість яких надана Верховною Радою України, такі випадки не передбачено, у задоволенні клопотання може бути відмовлено, якщо виконання рішення загрожувало б інтересам України.

Суд вважає, що зміст Резолюцій Парламентської Асамблеї Ради Європи № 2132 від 12 жовтня 2016 року та № 2133 від 12 жовтня 2016 року не є підставою для відмови у задоволенні клопотання про надання дозволу на виконання заключного арбітражного рішення Німецької інституції з арбітражних справ в арбітражному процесі DIS-SV-CB-1119/11 від 22 грудня 2013 року.

Згідно п.8 ст. 395 ЦПК України, якщо в рішенні іноземного суду суму стягнення зазначено в іноземній валюті, суд, який розглядає це клопотання, визначає суму в національній валюті за курсом Національного банку України на день постановлення ухвали.

Станом на 07 грудня 2016 року офіційний курс валют Національного банку України за 1 долар США становить 26,0974 грн., за 1 євро - 28,0129 грн., відтак 116 358,67 доларів еквівалентно в національній валюті 3 036 658 (три мільйони тридцять шість тисяч шістсот п'ятдесят вісім) грн. 75 коп., 18 171,67 Євро - 509 041 (п'ятсот дев'ять тисяч сорок одна) грн. 17 коп.

Отже, клопотання Закритого акціонерного товариства «Петер-Сервіс» про надання дозволу на виконання на території України заключного арбітражного рішення Німецької інституції з арбітражних справ в арбітражному процесі DIS-SV-CB-1119/11 між Закритим акціонерним товариством «Петер Сервіс» та Приватним акціонерним товариством «Телесистеми України» та видачу виконавчого листа підлягає задоволенню повністю: визнати та надати дозвіл на примусове виконання заключного арбітражного рішення Німецької інституції з арбітражних в арбітражному процесі DIS-SV-CB-1119/11 між Закритим акціонерним товариством «Петер Сервіс» та Приватним акціонерним товариством «Телесистеми України» від 22 грудня 2013 року, видати виконавчий лист

про стягнення з Приватного акціонерного товариства «Телесистеми України» на користь Закритого акціонерного товариства «Петер Сервіс» боргу в розмірі 3 036 658 (три мільйони тридцять шість тисяч шістсот п'ятдесят вісім) грн. 75 коп. та 509 041 (п'ятсот дев'ять тисяч сорок одна) грн. 17 коп.

Керуючись Нью-Йоркською Конвенцією про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень від 10 липня 1958 року,Законом України «Про міжнародний комерційний арбітраж», п.3 постанови № 12 від 24 грудня 1999 року Пленуму Верховного Суду України "Про практику розгляду судами клопотань про визнання й виконання рішень іноземних судів та арбітражів і про скасування рішень, постановлених у порядку міжнародного комерційного арбітражу на території України", ст.ст. 208-210, 390-398 ЦПК України, суд, -

у х в а л и в :

Клопотання Закритого акціонерного товариства «Петер-Сервіс» про надання дозволу на виконання на території України заключного арбітражного рішення Німецької інституції з арбітражних справ в арбітражному процесі DIS-SV-CB-1119/11 між Закритим акціонерним товариством «Петер Сервіс» та Приватним акціонерним товариством «Телесистеми України» та видачу виконавчого листа задовольнити повністю.

Визнати та надати дозвіл на примусове виконання заключного арбітражного рішення Німецької інституції з арбітражних в арбітражному процесі DIS-SV-CB-1119/11 між Закритим акціонерним товариством «Петер Сервіс» та Приватним акціонерним товариством «Телесистеми України» від 22 грудня 2013 року, видати виконавчий лист про стягнення з Приватного акціонерного товариства «Телесистеми України» на користь Закритого акціонерного товариства «Петер Сервіс» боргу в розмірі 3 036 658 (три мільйони тридцять шість тисяч шістсот п'ятдесят вісім) грн. 75 коп. та 509 041 (п'ятсот дев'ять тисяч сорок одна) грн. 17 коп.

Апеляційна скарга на ухвалу суду першої інстанції подається протягом п'яти днів з дня її проголошення. У разі якщо ухвалу було постановлено без участі особи, яка її оскаржує, апеляційна скарга подається протягом п'яти днів з дня отримання копії ухвали.

Суддя Н.Є.Арапіна